

En komikers uppväxt

Magnusson möter: Niclas Bergh

För sådär fyra år sedan var jag ute och letade efter en öppen krog i de cypriotiska bergen. Hammarby var på träningsläger och skulle möta Gefle i något som jag tror hette Paralimini.

Som följeslagare på min pilsnervandring hade jag Niclas Bergh, som var spelledig, och det jag kommer ihåg var några cypriotiska gränsvakter, en raggig hund och att vi garvade ganska mycket. Det gör man i Niclas sällskap för han är helt enkelt en rolig djävel och har stått som komiker i telefonkatalogen. När jag träffar Niclas en dyster septemberkväll på Kvarnen ligger Hammarby sist i allsvenskan och mörkret börjar falla över Söder i både bildligt och bokstavlig mening.

– Jag lider, säger Niclas, jag har ett stort Hammarbyhjärta och lever mig in i matcherna till 100 procent. Jag brukar få vansinniga utbrott på domaren och folk på sponsorläktaren brukar titta lite konstigt på mig.

Från Bagis till Bajen

Roffes grabb från Bagis har hunnit bli 27 år och det har slagits några tunnlar sedan den där dagen när Niclas fyra bast travade in i Eriksdalshallen för att vara med i Hammarby fotbollsskola.

– Farsan är stenhård Bajare så min grönvita karriär var utstakad. Vi gick och kollade på allting när jag var liten och jag minns att jag som sexåring somnade i Linda Haglunds knä på en hockeymatch på Hovet. Hon var ihop med Per Harju som lirade i Bajen.

Det blev fotboll i Hammarbys 72:or för Niclas och i laget fanns bl a Ted Åhlund som hade gott påbrå.

– Ted var Thoms son och vi blev bästa polare från början, i laget fanns bland annat Anders Present som också följde med hela vägen till A-laget, minns Niclas. När jag var elva kom Micke Hellström från Västerhaninge och Jonas Kling från Tullinge. Man märkte direkt att Hella var en mycket bra fotbollsspelare. I mål stod Omar Berger som sedermera blev en duktig mittback i Värtan.

Niclas var faktiskt forward från början och gjorde en del mål i början av sin karriär.

– Jag var snabb och teknisk och det räckte långt där framme, men som tioåring blev jag nerflyttad och

Niclas Bergh

Back (mittfältare, forward)

Född: 720120

Moderklubb: Hammarby IF

I A-truppen: 1992–97

A-landskamper: –

Allsvenska matcher: 28, inget mål

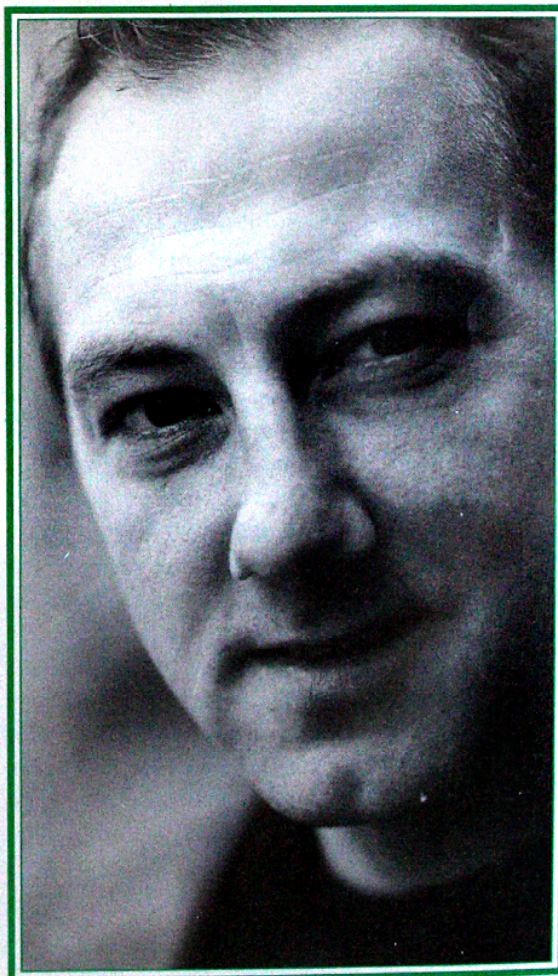

FOTO: HESSE FRIDEN

började spela i försvaret eller som ytterfältare. Vi mötte Västerhaninge och lagledningen ville att jag skulle ta ner Stefan Kordelius som tidigare spelat med oss.

Det gick bra för 72:orna och 1987 vann laget S:t Erikscupen.

– Vi hade ett riktigt bra lag men själv hade jag några tuffa år. Jag växte knappt och var bara 152 cm lång och hade stora problem fysiskt. Men jag hade en djävla inställning och smällde på ordentligt. Det var det som räddade mig.

Niclas blev junior och den inte helt obekante Tommy Davidsson tränade laget.

– Tommy var kanonbra, jag gillade verkligen honom, fortsätter Niclas, vi hade en bra kontakt och han var alltid positiv. Jag, Hella, Kling och Presse kom också upp i A-truppen vid olika tillfällen och spelade alla under de år Tommy var tränare för A-laget.

Uppflyttad till A-truppen

Som tjugohåring blev Niclas uppflyttad till de stora gossarna och han minns första gången han kom in i omklädningsrummet på Söderstadion.

– Ja, det var pinsamt. När jag klev in satt bara den något skumme göteborgaren Christian Ozanne där. Jag morsade och sa någonting, men han kollade bara i marken. Jag undrade var jag hade hamnat, jag som var van vid att surra.

Det skulle bli bättre och till slut fick Niclas debutera i A-laget.

– Vi mötte Saarbrücken hemma i tipscupen och jag fick hoppa in som vänsterback.

Det blev en del inlägg under hösten och även en del matcher under det framgångsrika året 1993.

– Vi gick upp och jag hoppade bland annat in i den avgörande matchen mot Vasalund. Efteråt på segerfesten stod jag på bordet därborta och ledde allsången, säger Niclas och pekar inåt lokalen, jag var nog gladast av alla.

Det allsvenska året 1994 blev skapligt för Niclas, några inlägg och en del matcher från start.

– Jag var med i vårderbyt mot AIK där vi förlorade med 1–2 och jag tycker att det gick bra. Min bästa match gjorde jag mot IFK Göteborg på Söderstadion, det blev mållöst och jag blev utsedd till bästa man på plan. I första halvlek tog jag ner Jesper Blomqvist som blev utbytt, och i andra halvlek plockade jag ner Micke Martinsson.

Höstmötet mot Blåvitt minns Niclas av en annan anledning.

– Ja, det var rätt pinsamt, garvar han, jag var ska-

dad och sjukskriven från mitt jobb som brevbärare men blev ändå uttagen i laget. Jag lirade och förvärrade skadan och mina chefer på posten såg mig förstås på Sportspegeln och gav mig senare en varning och ett kännbart löneavdrag.

Hur kunde vi åka ut?

Till slut hängde laget kvar efter kvalspel och inför säsongen 1995 såg det bra ut.

– Jag säger som alla andra, hur kunde vi åka ut? Vi hade Danne Sahlin och Kim på topp och borde givetvis hängt kvar. Jag hade fortfarande en positiv bild av Tommy som tränare men någonting fattades bevisligen.

Under Niclas karriär i Hammarby hade han alltid bra publikstöd.

– Många av mina polare är med i Bajen Fans och står i klacken, det skulle jag också gjort om jag inte spelat. Det var skitkul att ha en egen klack på matcherna, det var bara att lyfta sig och smälla på ännu mer.

Under säsongen 1996 kom Niclas bittraste fotbollsminne.

– Vi hade slagit Trelleborg hemma men vi förlorade med 3–1 borta. Rami Rantanen gjorde sitt science fiction-mål och Eskil hade en jättechans på slutet. Jag var helt knäckt den där höstdagen på Vångavallen.

Respekt för Roffe

Till säsongen 1997 kom Rolf Zetterlund och för att få ordning på det hissåkande laget.

– Jag respekterade Roffe, han var förvisso ingen psykolog men han trodde verkligen på sin grej. Han var inte heller så stel och tråkig som många trodde. På träningslägret på Cypern hade vi inkilning för dom nya och jag satt bredvid Eskil. Efter ett tag började någon kasta jordnötter i huvudet på oss. När vi vände oss om såg vi först inte vem det var men efter en stund såg vi att det var Roffe, han satt och kliade sig i huvudet efter varje kast, sådär som buspojkar brukar göra. När vi senare på kvällen gick och dansade i Ayia Napa ruskade fortfarande Eskil ur jordnötter i barret.

Efter uppflyttningen till allsvenskan gick Niclas kontrakt ut och han började känna på sig att han inte längre var önskvärd i truppen.

– Jag såg vilka gubbar som var på väg in och fattade att det skulle bli problem för mig, till slut fick jag beskedet att jag inte fick kontraktet förnyat och det kändes givetvis tungt. Men jag måste poängtera att jag inte på något sätt är bitter på Hammarby idag. Jag är som sagt hammarbyare och jag har verkligen

Niclas Bergh jublar efter segern mot Lira Luleå 1997.

haft kul i föreningen. Dom bästa spelare jag lirar med är förstås Danne och Hella. Och så måste jag hylla Jensa G, det är en dröm för mig att någon gång få spela ihop med honom igen.

När man intervjuar Niclas Bergh måste man givetvis fråga om vem som varit den roligaste snubbe han mött.

– Helt klart Patrik Andersson. Han är helt galen. Han hade bara varit här någon vecka innan han ringde upp Pétur. Dom kände inte varandra och Patrik utgav sig för att vara skotsk agent från Glasgow och bad att få träffa Pétur på hotell Mittintown. Till slut ringde Patrik i alla fall upp och avslöjade skämtet. Men Patrik är väl ungefär som jag, vi gillar att få folk att skratta.

Inget kontrakt

När det blev klart att Niclas inte skulle stanna i Hammarby hörde en del klubbar från Stockholmsregio-

nen av sig, det blev till slut Väsby och en lite nygamal karriär för Niclas.

– Göran Göransson var tränare och jag fick spela på mittfältet förra säsongen och det blev åtta mål. I år började jag på mitten men nuvarande tränaren Janne Stahre flyttade upp mig som forward. Hittills har det blivit nio mål och en hel del framspelningar.

Kanske dags för Bajen att höra av sig igen?

– Ja, det är klart, jag skulle nog ta mig en ordentlig funderare om dom ringde. Hammarby behöver spelare med speed, i år har det sätt ganska trögt ut, avslutar Niclas.

Vi hittade till slut den där krogen på Cypern och fick våran Keo. Och jag har för mig att matchen mot Gefle slutade 2–2 och Kim Bergstrand var arg på den cypriotiske domaren och kallade honom för cigarrökare. Men det är en helt annan historia.

Magnusson